

Karpacki Oddział Straży Granicznej

<https://karpacki.strazgraniczna.pl/ko/aktualnosci/47954,Uzczono-pamiec-o-patronie-Placowki-SG-w-Kielcach.html>
24.11.2024, 16:27

Uzczono pamięć o patronie Placówki SG w Kielcach

Justyna Drożdż

Komendant Placówki SG w Kielcach - ppłk. SG Daniel Wojtaszkiewicz złożył kwiaty na grobie płk. Przemysława Nakoniecznikoffa - Klukowskiego.

Zbliżająca się uroczystość Wszystkich Świętych jest okazją, aby oddać hołd patronowi kieleckiej Placówki SG. W związku z tym Komendant ppłk SG Daniel Wojtaszkiewicz udał się do Lubaczowa, by na miejscowym cmentarzu złożyć kwiaty, przed grobem wielkiego Polaka, który od ponad czterech lat jest patronem Placówki SG w Kielcach.

ppłk Przemysław
Nakoniecznikoff-Klukowski

Przemysław Nakoniecznikoff-Klukowski (1896-1957) ps. "Błyskawica", "Czarny", "Garda", "Kruk II", pułkownik piechoty.

Urodził się 13 VI 1896 r. w Tyflisie (Tbilisi) w Gruzji. Po wydaleniu z gimnazjum za udział w strajku szkolnym, maturę zdał w średniej szkole handlowej w 1913 r. i wstąpił do tajnego Związku Strzeleckiego przy "Domu Polskim" w Tyflisie.

W VIII 1915 r. został powołany do rosyjskiego wojska i po ukończeniu szkoły oficerskiej walczył na Kaukazie przeciw Turkom. Po rewolucji 1917 r. do VI 1918 r., gdy do Tyflisu wkroczyli Niemcy, służył w Polskiej Samodzielnej Brygadzie, potem w Polskiej Organizacji Wojskowej na Kaukazie. W X i XI 1918 r. walczył w oddziałach gen. L. Żeligowskiego na Kubaniu (załączku 4 Dywizji Strzelców Polskich). W II i III 1919 r. bronił Odessy i Tyraspola przed bolszewikami. W IV 1919 r. wraz z 13 pułkiem 4 DSP przeszedł na Pokucie, w celu zapewnienia go Polsce. W VI wszedł w skład 28 pułku piechoty (Strzelców Kaniowskich), od VII jako dowódca kompanii wyzwalał Małopolskę Wschodnią aż po Zbrucz, a we IX 1919 r. dotarł z 28 pułkiem piechoty pod Wilno. W V 1920 r. walcząc z bolszewikami stracił oko, w VIII bronił Warszawę, następnie walczył pod Sokalem.

Po wojnie wraz z 28 pułkiem piechoty stacjonował w Łodzi, awansował na kapitana, a w 1923 r. na majora. Do 1925 r. był dowódcą batalionu, a następnie kwatermistrzem 28 pp. W 1928 r. krótko służył w sztabie 27 Dywizji Piechoty w Kowlu. Od 1929 do 1932 r. kierował Urzędem Przynależności Wojskowej i Wychowania Fizycznego przy Dowództwie Okręgu Korpusu nr X w Przemyślu i tamże w 1932 r. dowodził batalionem 5 pułku strzelców podhalańskich.

W 1933 r. został zastępcą dowódcy 63 pułku piechoty w Toruniu. Od 1936 do 1939 r. był zastępcą dowódcy Brygady "Podole" Korpusu Ochrony Pogranicza w Czortkowie, awansując na podpułkownika.

W kampanii 1939 r. dowodził 163 pułkiem piechoty walcząc pod Kazanowem,

8 IX objąwszy dowództwo 36 DP walczył pod Iłżą. Na krótko trafił do sowieckiej niewoli, z której zbiegł na Węgry, gdzie został internowany.

Na wiosnę 1940 r. przedostał się pod Bejrut do Samodzielnej Brygady Strzelców Karpackich, z którą w VII przeszedł do Palestyny. Od IX 1940 r. dowodził batalionem oficerskim, a następnie ćwiczebnym 3 Dywizji Strzelców Karpackich. W V 1942 r. został dowódcą 9 batalionu 3 Brygady Strzelców Karpackich. Jesienią 1942 r. wraz z 3 DSK trafił do Iraku, gdzie został zastępcą dowódcy 2 BSK, a w VI 1943 r. jej dowódcą. Na przełomie 1943 i 1944 r. z 2 Korpusem Polskim dopłynął do Włoch, gdzie odbył szkolenia cichociemnego.

21/22 IX 1944 r. został zrzucony do Polski w rejonie Włoszczowej, awansując na pułkownika. Pozostając w dyspozycji Komendy Gł. Armii Krajowej, 26-27 IX dowodził 2 pułkiem piechoty Legionów AK w boju pod Radkowem, a 27 X pododdziałem 74 pułku piechoty w walce z obławą. 28 X 1944 r. wyjechał do Krakowa, by objąć komendę Okręgu Krakowskiego AK. Dowodził nim również po rozwiązaniu AK, przestawiając jego struktury dla Organizacji NIE. W III 1945 r. został wyznaczony przez gen. L. Okulickiego na II zastępcę Komendanta Gł. NIE.

20 IV 1945 r. w Krakowie został aresztowany przez sowiecki kontrwywiad i przeszedł śledztwo z torturami. 23 V 1945 r. został odesłany do Moskwy, gdzie śledztwo toczyło się trzy lata i został skazany na 10 lat łagru, które w całości odbył na Syberii. Wyniszczony fizycznie powrócił do Polski w lecie 1955 r. Po rekonwalescencji do III 1957 r. pracował w spółdzielni "Mikrokolor" w Krakowie, po czym zamieszkał w Dobrym Mieście na Warmii.

Zmarł 17 VIII 1957 r. w Krakowie.

Był odznaczony m.in.: Orderem Virtuti Militari V klasy, Krzyżem Niepodległości z Mieczami, czterokrotnie Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi z Mieczami.